

Kosmisk bevidstløshed

(Symbol nr. 5)

1. Det ufærdige jordiske menneskes kosmiske bevidstløshed

For det menneske, der ønsker at komme til virkelig oplevelse og erkendelse af den absolutte sandhed om livet eller livsmysteriets løsning, er det nødvendigt, at det lærer sig selv at kende til bunds, thi det levende væsens kosmiske analyse er netop i sig selv livsmysteriets løsning. Og vi skal her begynde med at påpege, hvorledes det ufærdige menneske næsten er totalt kosmisk uvidende, hvilket vil sige, at det næsten er totalt bevidstløst med hensyn til sin egen virkelige eller absolutte åndelige eller kosmiske analyse.

2. Det religiøse instinkt

Hele det ufærdige væsens religiøse livs fundament er den bevidsthedsevne, vi før har nævnt under begrebet „det religiøse instinkt“. Igennem verdensgenløsningsprincippet og verdensgenløserne blev dette instinkt ledet ind i forestillinger, der tildannedes som vejledning for de pågældende væseners endnu meget primitive og kosmisk set meget barnlige bevidsthed og manglende intellektuelle begavelse. Det er disse religiøse forestillinger, vi kender som de forskellige religioners trosobjekter, forestillinger om moral og gudsforhold.

3. Hvorfor de religiøse idealer ikke blev givet som videnskab

Da væsenerne kun havde en meget elementær, intellektuel begavelse, ville de umuligt kunne være blevet hjulpet ved en hundrede procents kosmisk videnskab. Denne videnskab måtte derfor af verdensgenløserne tillempes, ikke som en virkelig kontrollerbar, eksakt kosmisk videnskab, men derimod som forestillinger, der, om end de opfattedes af tilhængerne som bogstavelige, dog kun var symboler på eller lignelser af brudstykker af den virkelige sandhed. At disse symboler og forestillinger stadigt måtte ændres igennem nye verdensgenløserne til fordel for nye forestillinger og opfattelser alt eftersom tilhængerne voksede frem i erfaringer, viden og humanitet, er selvfølgelig. Og således nåede menneskeheden frem til livets højeste vejledende forestillinger i religion, kulminerende i Kristi udødelige idealer, der bundet ud i livslovens urokkelige påbud: „Du skal elske Herren din Gud over alle ting og din næste som dig selv“. Et højere moralsk påbud kan umuligt gives, fordi en væremåde kan ikke være mere guddommelig. Det er netop denne væremåde, der er „Guds billede“ i hvis „lignelse“ mennesket skabes. Men disse høje idealer er også kun tilpasset for mennesker, der endnu beherskes af det religiøse instinkt, mennesker, der endnu kan tro blindt uden nogen som helst trang til eller hunger efter nogen intellektuel udredning eller virkelig, logisk begrundelse, når blot de pågældende idealer er givet af autoriteter. Dette er barneprincippets indstilling til forældreprincippet eller det ufærdige menneskes indstilling til verdensgenløsningsprincippet.

4. Menneskets religiøsitet i form af materialisme

Men livet står ikke stille, og menneskene bliver ikke stående på det samme udviklingstrin, men fortsætter fremad og opad. Udviklingen standser ikke, før Guds skabelse af mennesket er fuldført. Vi ser i dag millioner og atter millioner af mennesker, navnlig i den vestlige verden, blive behersket af en anden bevidsthedsevne, der har drejet væsenernes religiøse instinkt mere eller mindre bort fra verdensgenløsernes vejledning. Denne evne er intelligensen. Den afføder efterhånden i mennesket begæret efter selv at vide, selv at forske, selv at finde sandheden. Den fører menneskene bort fra deres barnestadium på det religiøse eller kosmiske område. I samme grad som deres intelligensevne vokser, degenererer deres evne til blindt at tro på andres udsagn. Og derfor tror de heller ikke på de overleverede religiøse dogmer eller forestillinger. De accepterer kun, hvad der logisk kan bekræftes eller påvises som kendsgerning. Da disse mennesker således kun kan acceptere forestillinger eller påstande, de selv kan efterforske og opleve som kendsgerning, kan de således i virkeligheden kun acceptere absolut videnskab. Men da de ikke har de kosmiske evner, i kraft af hvilke kosmiske sandheder eller realiteter opleves, kan de kun udforske materien. Og da de ikke tror på andres udtalelser, tror de således heller ikke på kosmiske sandheder eller foretelser, de ikke selv kan iagttage eller konstatere ved hjælp af fysiske sanser. De kan derfor udelukkende kun blive materialister. De tror, at alt er fysisk,

og at der ikke eksisterer noget åndeligt eller kosmisk bevidsthedsliv. De tror således stærkt på døden som et totalt ophør af liv og bevidsthed. De tror ikke på nogen som helst Guddom og regner næsten med, at religiøsitet er en afsporing. De ved ikke, at deres egen stærkt materialistiske indstilling også er et udslag af det religiøse princip, og at deres antireligiøse forestillinger i virkeligheden udgør den afsporing, som de selv bedømmer den almengældende religiøsitetens forestillinger til at være.

5. Det absolut eneste fornødne for det ufærdige jordiske menneske

Men den materialistiske videnskab kan trods dette bringe menneskene overordentlige store goder, ligesom den kan bringe menneskene umådelige lidelser. Om den store materielle kundskab skal være til glæde og velsignelse eller til krig og lidelse for menneskene er afhængigt af, hvor høj moralsk bevidsthed eller human begavelse de er i besiddelse af. Men når spørgsmålet om, hvorvidt den materialistiske videnskab skal blive til glæde og velsignelse og ikke til sabotage eller ødelæggelse af livet er afhængigt af, hvor høj moralsk bevidsthed eller human begavelse menneskene er i besiddelse af, bliver det denne humane begavelse, der bliver det højeste og absolut eneste fornødne for menneskene, hvis de vil opnå krigens afskaffelse og fredens kroning som fundament for deres skæbnetilstand. Og vi skal her i forklaringen til symbol nr. 5 påpege, hvorledes det ufærdige menneskes kosmiske bevidstløshed tager sig ud i forhold til virkeligheden ganske uanfægtet af, hvor høj en materialistisk viden det pågældende menneske så end måtte være i besiddelse af.

6. Forklaring til symbol nr. 5

Symbolet symboliserer det ufærdige menneskes uvidenhed om sin kosmiske og evige struktur. Spørgsmålstegnene skal markere, at denne væsenets uvidenhed eller kosmiske bevidstløshed før eller senere vil føre til spørgsmål angående dets evige eller udødelige kosmiske natur.

De farvede tågeagtige felter uden om det sorte cirkelfelt symboliserer de bærende bevidsthedslag. Det røde felt skal udtrykke væsenets »instinkt«. Det orange farvede felt skal udtrykke væsenets »tyngdeenergi«, der er en medvirkende faktor i væsenets udløsning af energi og kraft. Det gule felt betyder »følelse«, der blandt andet også er en medvirkende faktor i skabelsen af væsenets energi- og kraftudfoldelse. Det grønne felt markerer væsenets »intelligens«. Det blå felt betyder væsenets »intuition«, medens det lyse indigofarvede felt udtrykker væsenets »hukommelse«. Når disse farvefelter ligesom tilfældigt og tågeagtigt udflydende er blandet imellem hverandre, skal

det symbolisere, at det ufærdige menneske nok kender disse begreber, men i virkeligheden ikke ved, hvorledes disse mentale foreteelser er organiserede i dets egen mentalitet eller psyke. Det orange farvede felt inden for det sorte cirkelfelt skal symbolisere væsenets fysiske legeme. Centret bag det hvide kors, hvorfra strålerne udgår, symboliserer det levende væsens jeg, medens det hvide kors symboliserer den totalt fuldkomne bevidsthed og den heraf følgende totalt fuldkomne manifestation. For det stærkt materialistisk indstillede menneske er korsets tegn kun et symbol på den såkaldte »død«, som det tror udgør et totalt ophør af dets liv og bevidsthed. De øvrige ufarvede felter omkring korset symboliserer væsenets høje åndelige eller kosmiske strukturer og funktioner. At disse er ufarvede skal udtrykke, at disse strukturer og funktioner er utilgængelige for fysisk sansning og er derfor ukendt for den materialistiske videnskab.